

[Freddy Madsen]

Også på andre områder gælder det. Militærudgifterne stiger med den dobbelte fart af de kulturelle udgifter. Da NATO har drøftet neutronbomben ret intenst i den seneste tid, kan regeringen måske løfte sløret og fortælle, om Danmarks bidrag til NATO skal bruges bl. a. til finansiering af neutronbomben. Vi savner også en nærmere redegørelse for købet af F-16 fly. Der er trykt 6 bøger og 2 dupliserede skrifter om finanslovsforlaget, så der kunne vel også være plads til nogle oplysninger om disse F-16 fly, deres pris og alle de ting, som er problemer i forbindelse med dem, og som endnu er uafklaret for dette ting.

Der kunne være grund til at gå ned i mange flere af de problemer, som findes i finanslovsforlaget. Jeg må sige, at selv den beherskede optimisme, som regeringen igennem finansministeren lægger til grund for vurderingen af beskæftigelsessituationen i 1978, holder ikke stik. Selv regeringens eget økonomiske sekretariat har i den rapport, som netop er offentliggjort, vist, at disse tal ikke holder.

Det er altså et dystert billede, der tegnes. Der kunne være grund til at dykke ned i langt flere enkeltheder, men det tillader tiden ikke. Som det fremgår af disse bemærkninger, er vi helt uenige i finanslovsforlagets indhold. Vi kan ikke acceptere den modløshed, som det viser, og som også lyser ud af finansministerens fremsættelse.

Vi vil som tidligere stille vore egne ændringsforslag, der kan vise, hvordan dybtgående forandringer kan påbegyndes.

Jørgen Jensen (DKP):

Som det allerede er understreget, er kommunisterne imod dette finanslovsforslag, som vi skal tage stilling til, og som er præget af indkomstpoltikkens negative følger. De mange overgreb, som har været på arbejderklassen og fagbevægelsen med retssager mod tillidsmænd på grund af deres faglige virke, med afgifter, sociale forringelser og næsten ubegrænsede økonomiske tilskud til arbejdsgivere og kapitalhavere har naturnødvendigt ført til voksende arbejdsløshed, faldende realløn, kæmpeoverskud til virksomheder og deres økonomiske bagmænd.

Den økonomiske politik, som har været ført, er vel formet af de borgerlige, men den

er ført ud i livet af den socialdemokratiske regering. Den har spillet fallit. Først og fremmest fordi man ikke ville gribe ind over for inflationens egentlige kilde, nemlig værdistigningen på jord og fast ejendom og de muligheder, som her er for at belåne til et forbrug, som der ikke er nogen produktion bag ved.

Man fremsætter et finanslovsforslag med et budget på 90 mia kr. Man har et underskud på ca. 33 mia kr., men vi ved også, at den samlede værdistigning på jord og fast ejendom i 1976 var på 115 mia kr. Vi ved også, at mere end 20 mia kr. unddrager sig beskatning. Nu vel, man kan ikke helt sætte lighedstegn mellem de 115 mia kr., der var værdistigningen på jord og fast ejendom, og så et budget på 90 mia kr., men vi ved, at en stor del af de 115 mia kr. kan belånes. Vi ved, at det betyder, at renten presses i vejret. Vi ved, som jeg allerede har sagt, at det også betyder et forbrug, som der ikke er produktion bag ved, og at netop det er med til at fremkalde de vanskeligheder, vi har i vor valuta og i vor gældsstiftelse i udlandet.

Regeringen har undskyldt den førte politik med, at det er sammensætningen i folketinget, der umuliggør en anden politik herinde. Det er rigtigt, at de borgerlige partier presser på, præger regeringens politik, ja, vi har også set i løbet af de sidste år, at de i nogle tilfælde endog har skrevet de dagsordener, som regeringen skulle bruge imod arbejderklassen. Det så vi bl. a. som baggrund for den retssag, som nu føres mod tillidsmændene på Berlingske Tidende.

Men det skal også siges, at socialdemokratiets egne vurderinger af krisens årsager og den politik, der skal føres under krisen, socialdemokratiets gentagne krav om indkomstpoltik, socialdemokratiets gentagne indgreb over for fagbevægelsen understreger, at den politik, der er ført, også er socialdemokratisk politik. Det er ikke alene de borgerlige partiers, men også socialdemokratiets politik.

Dagsordensdebatten, som vi havde i går, viste også, at talen om det brede flertal kun har mening, med venstre og konservative som deltagere, hvis det bygger på deres politik og ideologi. Ellers er der ikke noget bredt grundlag for en politik.

Jeg vil også understrege, at vi er ikke og vil ej heller i fremtiden være garanter for en socialdemokratisk regering, der fører borgerlig politik. Vi er ikke garanter for regeringens